

תלמודו בידו

דף סז עמוד א

א] לר' מאיר, כיצד היו מלויים את המוליך את השעיר לעזאזל ?

ב] לר' יהודה ור' יוסי, מה המרחק בין ירושלים לצוק, וכמה סוכות היו ביניהם ?

ג] מה עושה המשלח כשמגיע לצוק ?

ד] בראשונה, היכן קשרו את לשון הזהורית, ומדוע ביטלו זאת ?

א] חשובי ירושלים היו מלויים את המשלח עד לסוכה הראשונה, שהיתה במרחק מיל. עשר סוכות היו מירושלים עד הצוק. ובין סוכה לסוכה מרחק מיל, כתחום שבת. הושיבו בסוכות בני אדם מערב יום הכיפורים, כדי שילוו אותו. בכל סוכה היו אומרים למוליך "הרי מזון והרי מים", כדי שיקל עליו הצום. ומעולם לא הוצרך לכך, אלא שאינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו. מן הסוכה האחרונה עד הצוק היו שני מילין. אך היו מלויים אותו מיל אחד בלבד.

ב] ר' יהודה: המרחק ביניהם עשרה מיל, ותשע סוכות היו ביניהם. וליווהו עד לצוק. ר' יוסי: המרחק ביניהם עשרה מיל, וחמש סוכות היו ביניהם. וליווהו עד לצוק. שכל המלויים מסוכה אחת לשניה, עשו זאת על ידי עירוב תחומין.

ג] חולק לשון של זהורית, חציו קשור בסלע, וחציו קשור בין שני קרניו. אין לקשור כולו בסלע, שמא יקדים וילבין קודם דחיפת השעיר, וימנע מלדוחפו. ואין לקשור כולו בשעיר, שפעמים מכופף את ראשו, ולא יוכל לראות אם הלבין. דוחף את השעיר לאחוריו, והוא מתגלגל ויורד ונעשה אברים אברים. המשלח חוזר מהצוק ויושב בסוכה הסמוכה עד שתחשך.

ד] 1. בפתח האולם מבחוץ. וביטלו זאת, כיון שהיו מתביישים אם הלשון לא הלבנה. 2. בפתח האולם מבפנים. וביטלו זאת, כיון שהיו מציצים לראות אם הלשון הלבנה.